

Κλινική εικόνα και θεραπευτική προσέγγιση είκοσι σκύλων με επίκτητη στοματορρινική επικοινωνία λόγω περιοδοντίτιδας (2021-2022)

Χορταρά Ι. Κτηνίατρος, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, Σχολή Επιστημών Υγείας, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης | **Λωρίδα Ο.** Κτηνίατρος, Υποψήφια Διδάκτορας, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης | **Κύρκου Σ.** Προπτυχιακή Φοιτήτρια, Τμήμα Κτηνιατρικής, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης | **Μαμάτσιου Β.** Προπτυχιακή Φοιτήτρια, Τμήμα Κτηνιατρικής, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης | **Παπαδημητρίου Σ.** Κτηνίατρος, Οδοντίατρος, Διδάκτορας, Καθηγητής, Τμήμα Κτηνιατρικής, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης

Oral Communications: Dentistry - Maxillofacial Surgery

Clinical signs and therapeutic approach in twenty dogs with an acquired oronasal fistula (2021-2022)

Chortara I. DVM, Companion Animal Clinic, Department of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki | **Lorida O.** DVM, PhD Candidate, Companion Animal Clinic, Department of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki | **Kyrkou S.** Undergraduate Student, Department of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki | **Mamatsiou V.** Undergraduate Student, Department of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki | **Papadimitriou S.** DVM, Dentist, PhD, Professor, Companion Animal Clinic, Department of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki

Εισαγωγή

Η επίκτητη στοματορρινική επικοινωνία συχνά οφείλεται σε περιοδοντίτιδα δοντιών της άνω γνάθου και συγκεκριμένα των άνω ακραίων τομέων, κυνόδοντων, 2^{ου} και 3^{ου} προγομφίων. Η συμπτωματολογία είναι μη ειδική, με αποτέλεσμα η διάγνωση συχνά να καθυστερεί. Σκοπό της μελέτης αποτελεί η εστίαση στα κλινικά σημεία και στη θεραπευτική προσέγγιση αυτών των περιστατικών.

Κλινικά περιστατικά

Στην Κλινική Ζώων Συντροφιάς του Τμήματος Κτηνιατρικής του Α.Π.Θ. προσκομίστηκαν είκοσι ενήλικοι σκύλοι, με ιστορικό στοματικής δυσοσμίας ή/και δυσκολίας κατά τη μάσηση, παρμού, βήχα, ετερόπλευρο ρινικό ή/και οφθαλμικό έκκριμα. Η εξέταση των δοντιών πραγματοποιήθηκε υπό γενική αναισθησία, με περιοδοντική μύλη, καθώς και με τη λήψη ενδοστοματικών ακτινογραφημάτων. Σε όλους τους σκύλους διαπιστώθηκε βάθος περιοδοντικού θυλάκου >8 mm σε τουλάχιστον ένα δόντι. Συγκεκριμένα, η επικοινωνία αφορούσε 3^ο άνω τομέα σε 6 περιστατικά, κυνόδοντα σε 5, 2^ο

Introduction

Acquired oronasal communication is often due to periodontitis of the maxillary 3rd incisors, canine teeth, and 2nd and 3rd premolars. The symptoms are usually non-specific, so diagnosis is often delayed. The aim of this study is to focus on the clinical symptoms and treatment approach of such cases.

Clinical cases

Twenty adult dogs were presented with a history of oral odor, mastication difficulty, sneezing or/and coughing, nasal or/and ocular discharge. Under general anesthesia, all teeth were examined using a periodontal probe and intraoral radiographs. In all dogs, a periodontal pocket depth of >8 mm was found in at least one tooth. Extractions, a mucosal flap, alveolar curettage, and suturing were performed. Postoperatively, soft food, antibiotics (clindamycin or metronidazole/spiramycin), non-steroidal anti-inflammatory drugs, and chlorhexidine gel were prescribed.

Results

προγόμφιο σε 2, 3^ο προγόμφιο σε 3 και περισσότερα από ένα δόντια σε 4 σκύλους. Αποφασίστηκε η χειρουργική εξαγωγή των υπεύθυνων δοντιών, με δημιουργία κρημνού, απόξεση του φατνίου και συρραφή του βλεννογόνου. Μετεγχειρητικά συστήθηκε μαλακή τροφή και συνταγογραφήθηκαν αντιβιοτικά (κλινδαμυκίνη ή μετρονιδαζόλη/σπιραμυκίνη), μη στεροειδή αντιφλεγμονώδη και γέλη χλωρεξιδίνης.

Αποτελέσματα

Όλοι οι σκύλοι επανεξετάστηκαν είκοσι μέρες μετά την επέμβαση και διαπιστώθηκε πλήρης ύφεση της συμπτωματολογίας. Συστήθηκε επιστροφή στην αρχική δίαιτα, καθώς η σύγκλιση και η επώλωση του ελλείμματος ήταν άριστη.

Συμπεράσματα

Η στοματορρινική επικοινωνία λόγω περιοδοντίτιδας είναι αρκετά συχνή στην κλινική πράξη, προκαλεί δυσφορία στον ασθενή και μπορεί να ευθύνεται για σοβαρές λοιμώξεις του ανώτερου αναπνευστικού. Η αντιμετώπισή της είναι αμιγώς χειρουργική και πρέπει να αναλαμβάνεται άμεσα.

All dogs were re-examined twenty days post-surgery, with complete remission of previous symptoms. Returning to dry food was recommended, as the closure and healing of the lesion were excellent.

Conclusions

Oral-nasal communication due to periodontitis is a common clinical entity that causes discomfort and may be responsible for serious upper respiratory infections. Its treatment is purely surgical and should be undertaken immediately without delay.

Βιβλιογραφία / References

- Sauve C, MacGee S, Crowder S, Schultz L (2019) Oronasal and Oroantral Fistulas Secondary to Periodontal Disease: A Retrospective Study Comparing the Prevalence Within Dachshunds and a Control Group. *J Vet Dent* 36, 236-244.
- Martin S, Kirby B (2019) Incorporation of a polydioxanone absorbable plate in the successful repair of an iatrogenic oronasal fistula in a dog. *JAVMA*, 254.
- Carrola M, Morello E, Olimpo M, Giacobino D, Buracco P, Ferrarisa E (2022) Random mucosal rotating flaps for rostral to mid maxillary defect reconstruction: 26 dogs (2000-2019). *J Small Anim Pract* 1-12